

CZWOROGRANNY (22) *ai*

Oba o jasne; -a- : -ã- Mącz (18 : 4).

sg m N czworogranny (7). *ϕ f N* czworogranną (3). *ϕ G* czworogrann(e)j (1). *ϕ A* czworogranną (2). *ϕ n N* czworogrann(e) (3). *ϕ G* czworogrann(e)go (1). *ϕ I* czworogrannym (1). *ϕ pl N m an* czworogrann(e) (1). *ϕ subst* czworogrann(e) (2). *ϕ I m* czworogrann(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII – XIX w.

1. *Mający cztery boki; czworoboczny (o formach płaskich i przestrzennych); quadrangulus, quadrarius, quadratus, quadrus, tetragonus Mącz (21) : Cerostrotum, picturae genus Czwooro gránne malowanie równie/ ták yáko zwykli Tefzarze śtoły czinić/ foremnie kładąc rozmáyitych farb drzewa ná cztery gránie Mącz 49c; Obeliscus, Czwooro gránny prośty/ á podługowáty kámień/ ná wierzchu yákoby rožen zákończony. Mącz 256b; Quadrus, Czwooro gránny/ o czterech rogách álbo kątách. Mącz 334d; Quadrum, Nieco czwooro gránnego. Mącz 335b; Figura cuius latera omnia sunt aequalia anguli vero obliqui, To yeśt tákowego xtáltu y formy gdy czwooro granną figurę ná vkoś położy/ yáko też bywáyą skleyáne śzyby czwooro granne. Mącz 355c; Tetragonus sive tetragonum. Czwooro gránny álbo czwooro kątny/ co zwłazczá yeśt o czterech kąciech. Mącz 453a, 102b, 240c, 334a [2 r.], 334d [2 r.], 335b (21).*

2. *Gruby, tęgí, krępy (1) : Quadrati boves grandibus membris, Czwooro granne woły/ to yeśt/ welmi [!] wielkie. Mącz 335b.*

Synonimy cf CZWOROGRANIASTY.

Cf CZWOROGRANIASTY, CZWOROGRANISTY, CZWOROGRANOWITY

ZZie